

»A jövevényhez ne légy kegyetlen és ne sanyargasd, hiszen ti is jövevények voltatok Egyiptom földjén.«

(Kiv 22,20)

Chiara Lubich így ír: »Ha mellettünk áll Isten, aki nem tesz különbséget az emberek között, hogy is ne élesztenénk fel szívünkben az egyetemes testvériség érzését? Ha egyetlen Atya gyermekei vagyunk, ráébredhetünk arra, hogy testvérei vagyunk mindenkinek, akivel kapcsolatba lépünk. Ha tehát **mindannyian testvérek vagyunk**, akkor mindenkit szeretnünk kell, a mellettünk lévővel kezdve, szüntelenül«. (1)

A hónap életigéje a Kivonulás könyvéből való, és arról szól, hogy a **zsidó nép rabszolgaságban élt** Egyiptomban, és sok szenvedésen ment keresztül. Amikor **Mózes vezetésével szabaddá váltak**, Isten törvényeket adott nekik.

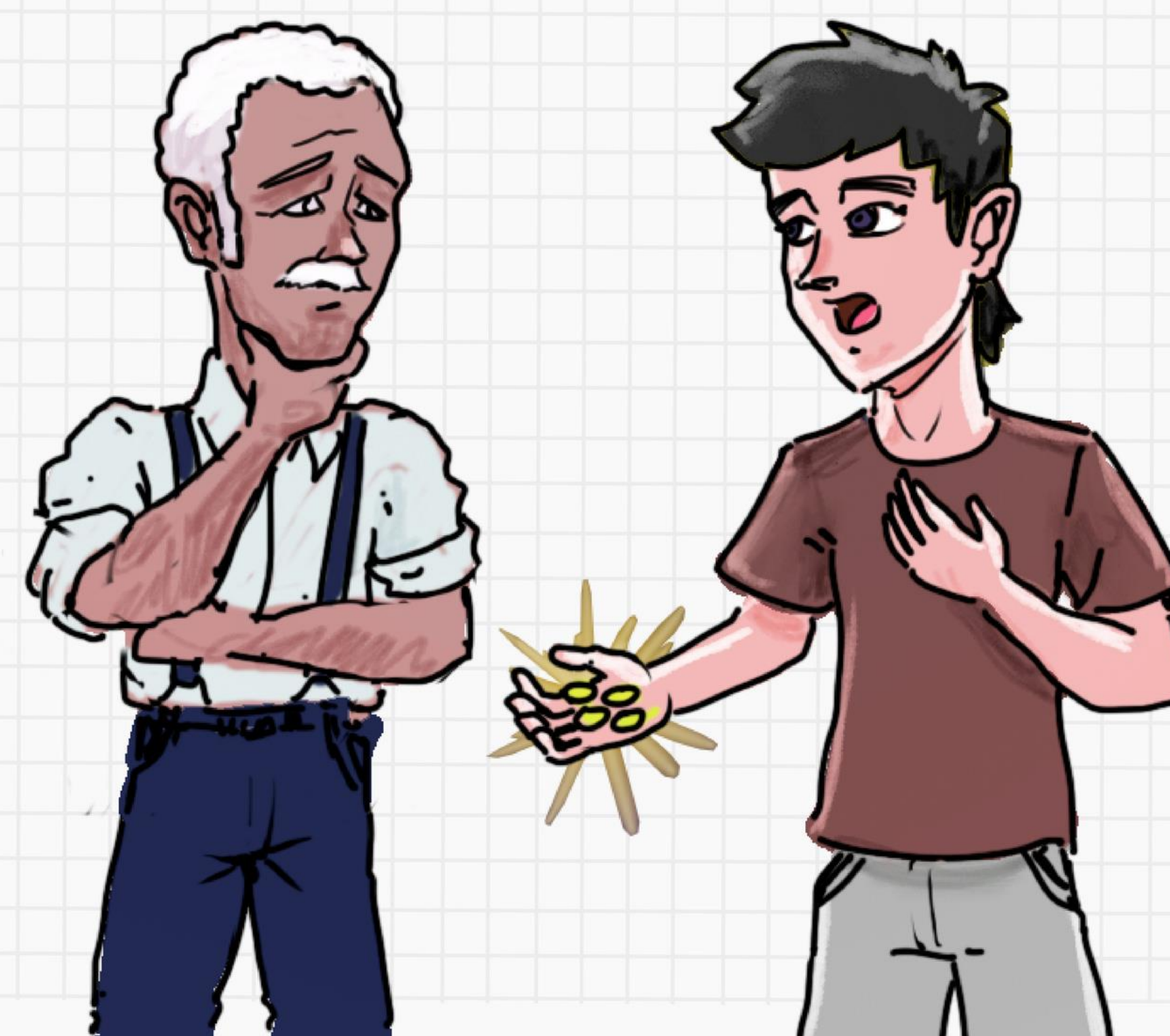
”Egyszer, miközben egy szállodában teáztam, **felfigyeltem egy idős néni**re, aki **bejött és teát kért**, de a tulajdonos nem adott neki.

Az egyik ilyen előírás azt tanítja, hogy **tisztelettel és kedvesen bánjanak az idegennel**, emlékeztetve arra, hogy ők maguk is voltak idegenek.

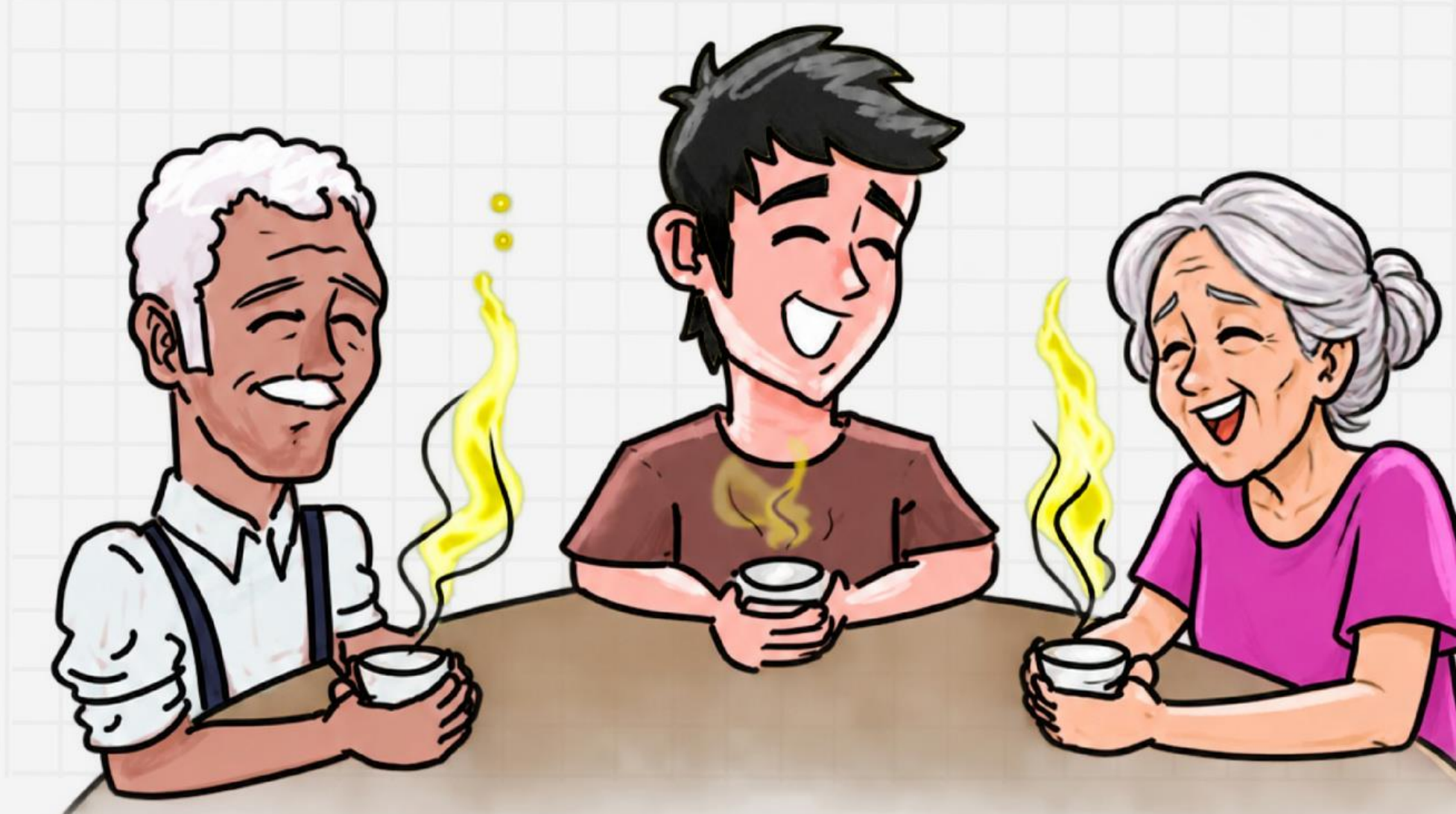
Volt egy kis aprópénz a zsebemben, odamentem a tulajdonoshoz, és **mondtam neki, hogy majd én kifizetem a teát**.

Ez a parancsolat az empátiára is utal: ha **mások helyébe képzeljük magunkat**, az segít, hogy megértsük őket és felismerjük, mire van szükségük. Feltehetjük magunknak a kérdést: Éreztem már magam elutasítottnak, akit nem fogadtak be, akit nem értettek meg, aki nem találta a helyét? Mit tanultam ezekből a helyzetekből? **Az én számomra ki az idegen?**

Nagy meglepetésemre azt válaszolta: **»Mivel ilyen nagylelkű vagy, megértettem, hogy helyesebben teszem, ha én adom a teát a hölgynek«**. Ez nekem nagyon pozitív tapasztalat volt. Igyekeztem szeretni az idős néni, de a szallodatulajdonost is, aki viszonzta a szeretetemet.”

J.P. Pakisztánból

» A jövevényhez ne légy kegyetlen és ne sanyargasd, hiszen ti is jövevények voltatok Egyiptom földjén.«

(Kiv 22,20)

Chiara Lubich így ír: »Ha mellettünk áll Isten, aki nem tesz különbséget az emberek között, hogy is ne élesztenénk fel szívünkben az egyetemes testvériség érzését? Ha egyetlen Atya gyermekei vagyunk, ráébredhetünk arra, hogy testvérei vagyunk mindenkinek, akivel kapcsolatba lépünk. Ha tehát mindannyian testvérek vagyunk, akkor mindenkit szeretnünk kell, a mellettünk lévővel kezdve, szüntelenül.« (1)

A hónap életigéje a Kivonulás könyvéből való, és arról szól, hogy a zsidó nép rabszolgaságban élt Egyiptomban, és sok szenvedésen ment keresztül. Amikor Mózes vezetésével szabaddá váltak, Isten törvényeket adott nekik.

„Egyszer, miközben egy szállodában teáztam, felfigyeltem egy idős nénire, aki bejött és teát kért, de a tulajdonos nem adott neki.

Az egyik ilyen előírás azt tanítja, hogy **tisztelettel és kedvesen bánjanak az idegennel**, emlékeztetve arra, hogy ők maguk is voltak idegenek.

Volt egy kis aprópénz a zsebemben, odamentem a tulajdonoshoz, és mondtam neki, hogy majd én kifizetem a teát.

Ez a parancsolat az empátiára is utal: **ha mások helyébe képzeljük magunkat, az segít, hogy megértsük őket és felismerjük, mire van szükségük.** Feltehetjük magunknak a kérdést: Éreztem már magam elutasítottnak, akit nem fogadtak be, akit nem értettek meg, aki nem találta a helyét? Mit tanultam ezekből a helyzetekből? **Az én számomra ki az idegen?**

Nagy meglepetésemre azt válaszolta: »Mivel ilyen nagylelkű vagy, megértettem, hogy helyesebben teszem, ha én adom a teát a hölgynek«. Ez nekem nagyon pozitív tapasztalat volt. Igyekeztem szeretni az idős nényt, de a szállodatulajdonost is, aki viszonzta a szeretetemet.

J.P. Pakisztánból

» **A jövevényhez ne légy kegyetlen és ne sanyargasd,** phiszen ti is jövevények voltatok Egyiptom földjén. «

(Kiv 22,20)

Chiara Lubich így ír: »Ha mellettünk áll Isten, aki nem tesz különbséget az emberek között, hogy is ne élesztenénk fel szívünkben az egyetemes testvériség érzését? **Ha egyetlen Atya gyermekei vagyunk,** ráébredhetünk arra, hogy testvérei vagyunk mindenkinek, akivel kapcsolatba lépünk. Ha tehát **mindannyian testvérek vagyunk,** akkor mindenkit szeretnünk kell, a mellettünk lévővel kezdve, szüntelenül«. (1)

A hónap életigéje a Kivonulás könyvéből való, és arról szól, hogy a **zsidó nép rabszolgaságban élt** Egyiptomban, és sok szenvedésen ment keresztül. **Amikor Mózes vezetésével szabaddá váltak,** Isten törvényeket adott nekik.

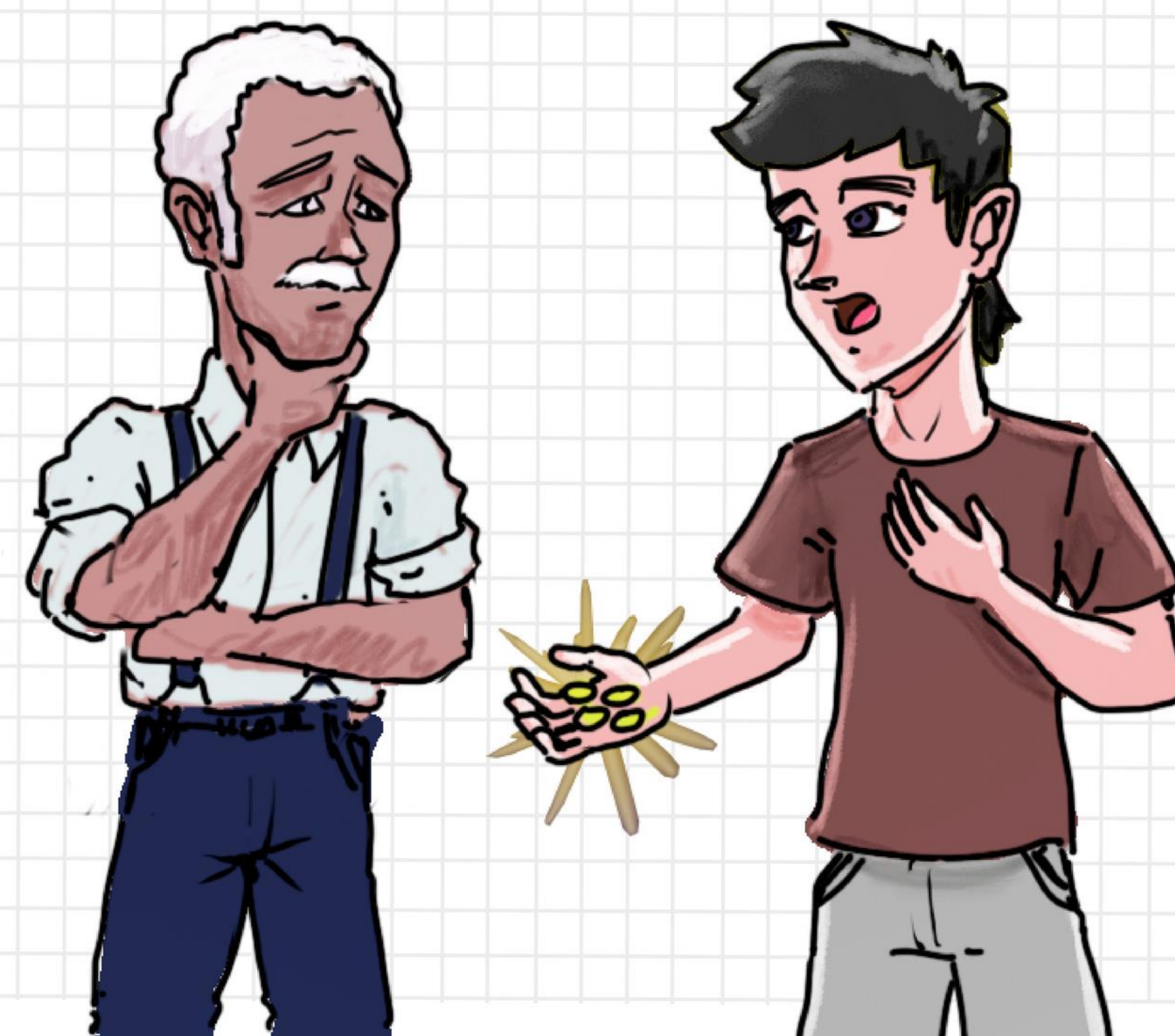
» Egyszer, miközben egy szállodában teáztam, **felfigyeltem egy idős nénire, aki bejött és teát kért,** de a tulajdonos nem adott neki.

Az egyik ilyen előírás azt tanítja, hogy **tisztelettel és kedvesen bánjanak az idegennel,** emlékeztetve arra, hogy ők maguk is voltak idegenek.

Volt egy kis aprópénz a zsebemben, odamentem a tulajdonoshoz, és **mondtam neki, hogy majd én kifizetem a teát.**

Ez a parancsolt az empátiára is utal: **ha mások helyébe képzeljük magunkat, az segít, hogy megértsük őket és felismerjük, mire van szükségük.** Feltehetjük magunknak a kérdést: Éreztem már magam elutasítottnak, akit nem fogadtak be, akit nem értettek meg, aki nem találta a helyét? Mit tanultam ezekből a helyzetekből? **Az én számomra ki az idegen?**

Nagy meglepetésemre azt válaszolta: **»Mivel ilyen nagylelkű vagy, megértettem, hogy helyesebben teszem, ha én adom a teát a hölgynek«.** Ez nekem nagyon pozitív tapasztalat volt. Igyekeztem szeretni az idős nényt, de a szállodatulajdonost is, aki viszonzta a szeretetemet. »

J.P. Pakisztánból

